

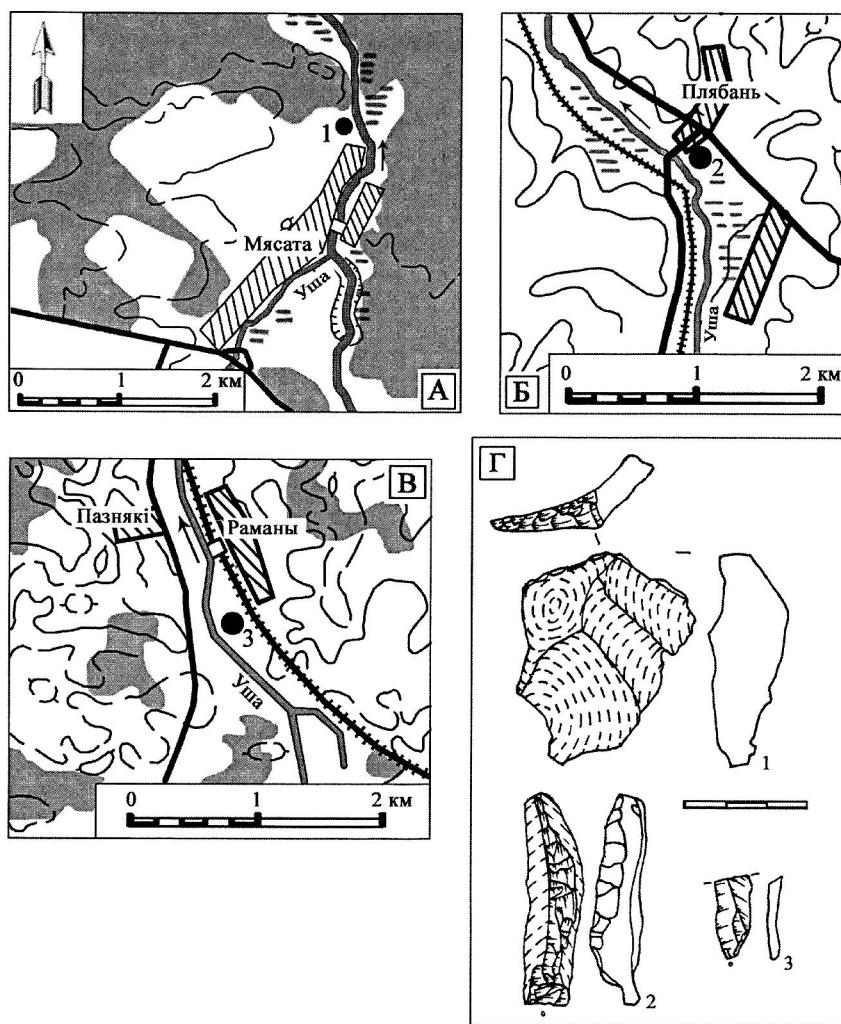
*А. У. Зуева, Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт,
выйкладчык, кандыдат гісторычных навук (г. Мінск)*

Археалагічныя разведкі на тэрыторыі Маладзечанскага раёна ў 2010 годзе

У палівым сезоне 2010 г. на падставе Дазволу № 2160 па форме № 2, былі праведзены археалагічныя разведкі на тэрыторыі Маладзечанскага раёна Мінскай вобласці. Асноўнай мэтай даследаванняў з'яўляўся пошук помнікаў каменнага і бронзавага веку у басейне р. Уша. Разведкі праводзіліся на ўчастках ад в. Мясата да в. Баяры і ад в. Раманы да в. Уша 2-я. У выніку былі выяўлены трох новыя археалагічныя помнікі.

Мясата-1. Стаянка размешчана праз 250 м на поўнач ад в. Мясата (цэнтр с/с), у левабярэжжы р. Уша, на марэнным узвышшы ў забалочаным поплаве ракі

(гл. малюнак, А: 1). Вышыня ўзвышша над поплавам – каля 1,5 м, адлегласць ад берага ракі – 30–35 м. Паверхня помніка зарослая травой і хмызнякамі. З поўначы гэты участак абмежаваны лесам, з захаду – полем, на якім крамянёвыя артэфакты не сустракаюцца. Ва ўсходняй частцы ўзвышша быў закладзены шурф памерам 1 × 1 м. Магутнасць культурнага пласта (светла-шэрага супеску, які змяняўся пластом цёмна-шэрага супеску з адзінкамі натуральнымі камяніямі) дасягала 0,35 м. У паўднёва-ўсходняй частцы шурфа на глыбіні 0,35 м ад дзён-

Археалагічныя разведкі на тэрыторыі Маладзечанскага раёна ў 2010 г.: А–В – карты размяшчэння помнікаў (1 – Мясата-1; 2 – Плябань-1; 3 – Пазнякі-1); Г – Пазнякі-1: крамянёвыя артэфакты з паверхневых збораў (1 – натуральны крамянёвы абломак з рэтушшы; 2 – рэтушаваная рабрыстая пласціна; 3 – праксімальная частка пласціны)

най паверхні знойдзены крамянёвы адшчэп. Помнік датаваны каменным–бронзовым вякамі.

Плябань-1. Паселішча позняга сярэднівякоўя–новага часу размешчана на паўднёва-ўсходнім ускрайку в. Плябань (Красненскі с/с), у правабярэжжы р. Уша, на пясчаным задзірваным узвышышы ў поплаве ракі (гл. малюнак, *B*: 2). Памеры ўзвышыша – прыкладна 30 × 60 м, вышыня – каля 1,5 м, заходняя частка разбурана кар’ерам. Пры зачыстцы схілаў кар’ера прасочана наступная стратыграфія: 0,1–0,15 м – дзірвановы слой; 0,16–0,25 м – супесак чорнага колеру, у якім трапляюцца знаходкі. Культурны слой без выразнага пераходу змяняецца слоем цёмна-шэрага супеску магутнасцю да 0,4 м. Гэты пласт, у якім сустракаюцца шматлікія дробныя ка-

мяні, падсцілаецца слоем цёмна-жоўтага супеску. Пры зачыстцы схілаў кар’ера знойдзена 13 фрагментаў ганчарнай керамікі, з іх – 1 венца і 2 донцы, а таксама 1 фрагмент глінянай абмазкі.

Пазнякі-1. Месцазнаходжанне апрацаванага крэмню размешчана прац 0,5 км на паўднёвы ўсход ад в. Пазнякі (Дуброўскі с/с) у правабярэжжы р. Уша, на марэнным узвышышы паміж каналізаваным рэчышчам ракі і чыгункай (гл. малюнак, *B*: 3). Паверхня помніка разворваецца. На плошчы памерамі каля 100 × 50 м знойдзены трэй крамянёвые артэфакты: натуральны крамянёвы абломак з рэтушшу, рэтушаваная рабрыстая пласціна, праксімальная частка пласціны (гл. малюнак, *G*: 1–3). Помнік датаваны каменным–бронзовым вякамі.